

Minningarorð um pápa mín Thomas Juul Askham

F. 9. juli 1944 – D. 17. januar 2015

Tað kennist so óveruligt, at eg siti her og skal skriva nøkur orð um mín elskaða pápa ... babba, sum meginpartin av mínum lívið hevur verið tann stóri, sterki og fríski maðurin, sum altíð var fullur av orku og hugskotum, tað var altíð lív rundan um hann, og nú er hann bráðliga ikki hjá okkum longur ... eg skrivi bráðliga, tí hóast babba var illa sjúkur av parkinson og vit vistu, hvønn veg tað bar, so kom deyðin so bráðliga á.

Tað er so nógv, eg kann siga um babba, og tá tankarnir leita aftur, so eru tað mong og fjálg minnir, sum liggja goymd.

Neyvan eru nakrar døtrrar so nógv klemmaðar og mussaðar, sum vit triggjar altíð eru blivnar, heilt frá tí at vit vóru føddar og líka til babba ikki longur orkaði at leggja armarnar um okkum, hevur hann givið okkum kærleika ... altíð tá hann kom inn, kom hann til mín, tók um meg, mussaði meg og segði: "Nú kera, hvussu stendur til?"

Áh, sum hann elskaði, tá bjóðað varð til samveru við familjuni ... so kom hann og, sum oftast var tað hansara lutur at skera kjótið niður, tí hann dugdi so væl, at skera tað tunt, og so smakkaði hann líka á sovsina eisini, ímeðan mamma hongdi eitt fyrriklaði um hann, so hann ikki fekk plett á seg, tí vælklæddur var hann altíð ... antin var hann arbeiðs-klæddur, ella var hann, og tað var hann oftast, vælklæddur í skjúrtu og slipsi ... og altíð hóskaði alt saman í liti, buksur, jakki, skjúrta og slips ... tað syrgdi mamma altíð fyri.

Um morgnarnar elskaði hann at fara til bakaran at keypa rundstykkir, og so komu hann og mamma antin til okkum ella til Rúnu, og so var tað tann góði morgunhugnin, tá mangt, bæði til álvara og gaman var á skránni.

Mamma og babba fluttu niður í 90-unum og høvdu 10 sera góð ár í DK, tað var so deiligt at ferðast hjá teimum, tey elskaðu at gera matpakkar og pakka kurvina og so fóru vit túrar.

Hettartíðarskeiðið tey búleikaðust í DK byrjaði sjónin hjá mær av álvara at vikna, og tá tey fluttu heim aftur, hevði eg mist alla sjónina, og tá komu tey við jøvnum millumbilum og tóku

hond í hjá mær, babba plagdi at dustsúgva, ímeðan mamma tók sær av reingerðini, tó so, tað vóru tvey ting, sum babba altíð gjørdi rein, tað var køliskápið og bakarovnurin ... tað var sum nýtt, tá hann hevði verið í sving, tí hann var so sera vælgerin.

Øll barna- og ungdómsárini var babba sera virkin í andaliga arbeiðnum her á landi, og hettar vóru vit heilt natúrliga ein partur av, eg elskaði at vera við babba á bygd til møtir og var so glað fyri, tá eg so smátt hevði onkran leiklut á møtunum eisini ... hann helt okkum til og tað, sum hevði størstan týðning var at leggja trúnnu á Jesus í okkum, tað lögdu mamma og babba stóran dent á.

Tey síðstu tvey árin var babba illa sjúkur, hann fekk fyri 1½ ár síðani staðfest ringa parkinson sjúku, men hóast hesa døpru diagnosu, var hann ongantíð beiskur, hvørki inn á Gud, læknar ella okkum, sum rundanum hann vóru.

Í fyrstani hevði hann ilt við at góðtaka, at hann var bundin av hjálp frá øðrum, hann, sum altíð hevði verið tann, sum ornaði so nógv, mátti nú biðja um hjálp til nógv ting.

Tey síðstu árin mamma var á arbeiðsmarknaðinum, elskaði hann at hugna um og gera døgurða, til hon kom heim, hettar mátti hann so spakuliga gevast við, tí hann hevði ikki føriligheitina til at standa og gera døgurða ella í heila tikið at standa og stákast í køkinum.

Tá tey høvdu verið og keypt inn,

at bera vøruna inn ... tá kavi lá, at skumpa kava ... bera ruskposan út í ruskilatið ... vaska bil ... skifta perur og aðrar umvælingar í húsinum ... ja eg kundi hildið á, at nevnt ting í dagligdegnum, sum babba spakuliga mátti uppgeva at gera og tað, at sita og eygleiða, at mamma mátti gera hesi tingini, tí hann ikki longur kundi, var so sera sárt fyri hann.

Eg minnst bara mammu og babba, sum sera góð, og vit hava altíð sæð tey klemmast og hoyrt tey siga hvør øðrum, at tey elskaðu hvør annan, eisini tað var tikið frá teimum, tí babba misti allan sín førleika, men hóast hann at enda nærum ikki kundi tosa, so gjørði hann alt, legði alla sína orku í at fáa sagt mammu, hvussu stóran týðning hon hevði, og hvussu høgt hann elskaði hana.

Hann bar sína sjúku við einum toli, sum vit mangan stóðu undrandi og eygleiddu ... hann var so stuttligur, og tann síðan av honum fór ongantíð.

Hóast hann gjørdist so sjúkur og ikki longur kundi koma til okkum javnan, slepti hann ikki tí at hava samband við okkum, tá hann var førur fyri tí, so ringdi hann og eitt tætt band var knýtt ímillum abbaðørnini og abba ... serliga vóru tað Thomas Juul og Petur, sum høvdu mangt fortróligt prát, bæði við sjúkraleguna og eisini í telefon, so leingi abbi kundi, høvdu teir dagliga prát ... hann dugdi so serliga væl at mæta hvørjum einstøkum, har ein var ... og so elskaði hann, tá Ingibjörg kom, og hann fekk lítla Sólbjørn tætt at sær, hann kundi ikki klemma og mussa hann, sum hann so gjarna vildi, men hann var so fegin, tá hesin lítli gullklumpurin vildi kela abbalang og vísti, at hann var nakað serligt, eisini hjá hesum lítla skattinum.

Nú er babba farin heim í staðin, har ongin sjúka og pína er longur ... har alt bara er gott og ein stórir uggi er at vita, at ein dag, so skulu vit síggjast aftur og tann dag, fari eisini eg, at síggja babba og øll hini við mínum egnu eygum.

»Lívsins nátt svinnur brátt og í Himlinum alt verður gott.«

Ærað veri minnið um elskaða pápa mín Thomas Juul Askham.

Dóttir tín Ruth

Føðingar

3.mars fingur Gunn Poulsdóttir Joensen Tórshavn & Poul Eli Ellebye Olsen, Tórshavn, ein son. Hann vigaði 2520 gr og var 46 cm langur.

18. februar varð Adanna Sólja Ojiugo Nwobi fødd í Slough, Berkshire í Onglandi. Hon vigaði 3580 gr og var 52 cm long. Foreldrini eru Angelie Helgadóttir Nwobi úr Tórshavn og Jerry Nwobi úr Nigeria, búsitandi í Langley, Berkshire í Onglandi.

3. mars bleiv Kristian Samuel stóribeiggi til eina diddu. Hon var 53 cm long og vigaði 3650 gr. Foreldrini eita Christine Valle og Petur Midjord, Tórshavn.

1. mars fingur Bjarta og Trygvi Petersen, Glyvrrar, ein son. Hann var 54 cm langur og vigaði 3610 gr.

5. mars fingur Paula Annika Thomsen og Flemming Rud Jensen, Leirvík, ein son. Hann var 54 cm langur og vigaði 3480 gr.

Landsstevna hjá Bláa Krossi verður í Thabor í Fuglafirði

Leygardagin 14. mars:
Kl. 10.00 Morgunmatur
Kl. 10.30 Aðalfundur. Skrá samb. viðtøkunum:

Kl. 12:30 Døgurði í Thabor
Kl. 15.00 Pallborðsfundur (í Ment-anarhúsinum). Evni: Rúspolitikkur Føroya. Pallborðsluttakarar: Pál Weihe, formaður í fólka-heilsuráðnum, Karsten Hansen, landsstýrismaður við heilsumálum Aksel Johannesen, formaður í Javnaðarflokkinum, Hjalmar Hansen, deildarleiðari á Handilsskúlanum á Kambsdali og næstformaður í

altjóða Bláa Krossi
Kl. 18.00 Nátturði
Kl. 19.30 Sang- og hugnaløta. Sangur við Manskórinum í Thabor og Petur Hans Hansen & Thomas Dam. Samrøða við fyrrverandi misnýtara Andakt v/ Dakko Petersen. Blái Krossur í altjóða høpi v/Hjalmar Hansen. Innsavnan til Bláa Kross Drekkamuður. Sunnudagin 15. mars:
Kl. 12.00 Altargangsgudstænasta í Fuglafjarðar kirkju. Sverri Steinhólm, prestur, prædikar
Kl. 15.00 Familjumøti v/ Sigrun

Mikkelsen og barnakórinum úr miðstiónshúsinum Libanon úr Sørvági. Kl. 18.00 Blákrossmøti: Hanus á Gørðum talar. Evni: Sí næstin. Kórið Todos av Glyvrum syngur. Nýtt Blákrossheim – hvussu gongur? v/ Olgu Magnussen. Meir enn viðgerðarheim – um blákrossarbeiði v/ Frants Jensen. Innsavnan til Bláa Kross. Nátturði Kl. 21.00 BKU-ungdómsmøti (BlákrossUngdómur skipar fyri). Olga Magnussen talar